

גיליון מס' 3
שנה 86
י"ז בחשון תשפ"ג
11.11.2022

כל הלילה בכיתי / זלדה מישקובסקי

כל הלילה בכיתי:
ריבוננו של עולם,
אולי יש מוות שאין בו אלימות,
מוות שדומה לפרח.

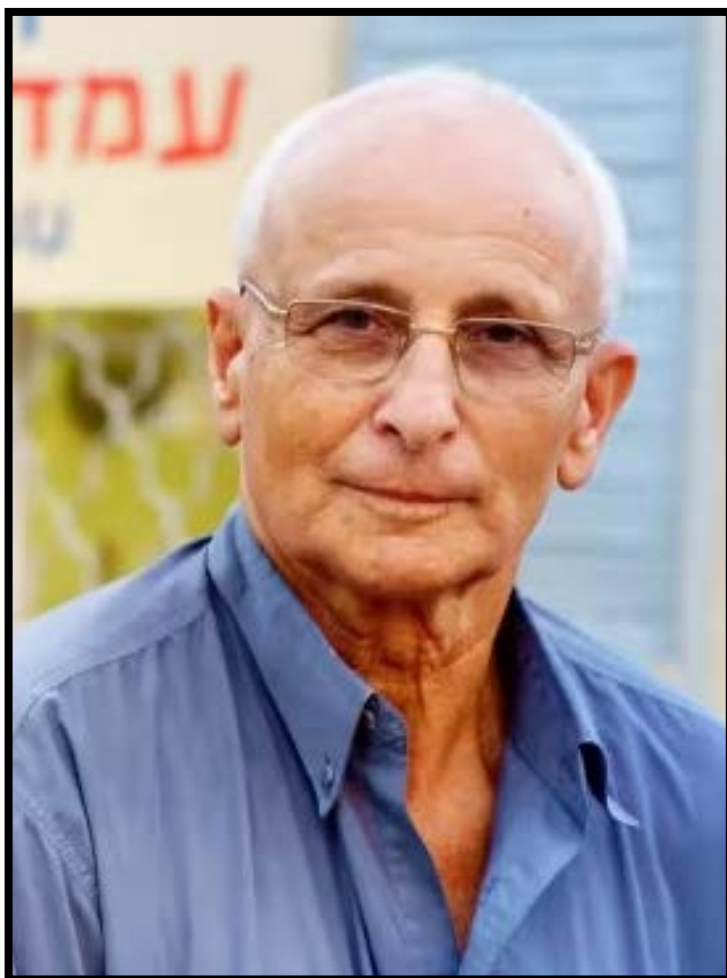
כל הלילה הפלתי תחנוני:
אפילו אני עפר,
תהיה בי מנוחה
להביט אל גבהי שמים
עוד ועוד ועוד
להיפרד מיופֵּיָם.

כל הלילה חשבתי:
בריות רבות נִרוֹת
בחזי הכואב
וסיפורים שונים,
צריך להדליק נר
ולהביט עליהם
בטרם אישן המוות.

- עלון פנימי -

עריכה, הקלדה ועיטור:
כרמלה אורובן ואביב לשם
הגהה: נורית רוגל
עיצוב: Egg Design

alonimshaarhagolan@gmail.com

עודד פרקר ז"ל

ד' בכסלו ת"ש 16.11.1939

ח' בחשון תשפ"ג 2.11.2022

עודד פרקר ז"ל

איך נפרדים אחרי 62 שנים של יחד?

מה אפשר לומר שלא נאמר עדיין, מאז אותו בוקר (השכם בבוקר) בהיאחזות הנח"ל כרם שלום, בו נפגשתי עם זוג עיניים ירוקות ובורקות, מלאות מרץ ועשייה, עד הרגע בו עצמת את העיניים, עם ההגדרה הרפואית "מורדם ומונשם", ואנחנו הסובבים אותך תוהים ושואלים: האם אתה מקשיב לנו? איך היית מגיב, על כל מה שאמרנו סביב מיטתך 8-9 שבועות תמימים? וברורה לנו התשובה: "שחררו אותי מכל האינפוזיות ומסכות החמצן והסדינים המגוהצים, אני רוצה ליפול על יד עץ בננה בפינת המטע ולעצום עיניים לנצח!". זו אמירה ששמעתי ממך הרבה פעמים בשנים האחרונות.

מזה מספר חודשים שאנחנו איתך, מחפשים מה קורה לגוף, במה ניתן לעזור כדי להתחיל באיכות חיים כפי שאהבת: להיות בשטח, בבגדי עבודה כחולים ונעלי עבודה, מצויד במשקפת הנצחית שלך, מוכן תמיד לכל גיחה ומבצע. לא להיסגר בין ארבעה כתלים ומזגן, להסתובב במטעים עם חיים זוהר ולראות כל גידול והנצה ומזיק, לחרוש את המחשב: "עמוד ענן" ומפות ומאמרים; לקרוא את כל העיתונות והירחונים, ולצאת לסיבוב ברמת הגולן. חרשת את כבישי הגולן והארץ כולה באלפי אלפי ק"מ. אין כמו האימרה שלך: "רגליי על האדמה וראשי בשמים". איש של קרקע, של חקלאות, של ידע בכלכלה, ובצד זה של מחשבה, של הגות ופילוסופיה, שלא לדבר על בקיאות ומחקרים בהיסטוריה צבאית. ולאחרונה כאן באיזור, מנהרת רכבת העמק בירמוך וקו אידן, וסקר אבני הגבול מאילת ועד דן. פרויקטים שחקרת ולא הספקת להשלים.

חלק גדול מחיינו המשותפים, מאז הכרנו בשירות הצבאי, עבר בתקופות מילואים ארוכות, לדאבונו, גם מלחמות: ששת הימים בגולן, ההתשה - כאן על הגבול, מלחמת יום כיפור בסיני, ומלחמת לבנון. כל כולך עשייה והתנדבות גם בצבא.

מסכת חיים המשלבת חקלאות, חינוך וצבא. כרם, בנות, קן רמת גן וההנהגה הראשית של השומר הצעיר, מוסד "בקעת כנרות", "השומר הצעיר" בניו יורק ונוער וסטודנטים במוסקבה. ותמיד תמיד בחזרה אל האדמה, אל הבנות.

ויש המשפחה, הבנה ושותפות ללא סייג איתי. מסרת לידיי את מפתחות הבית, תנהלי את היום-יום, אני סומך עלייך!

ילדינו ונכדינו ספגו בבית בהשראתך רוח של שיתוף, של הבנה, והעיקר - צניעות. אהבה לארץ שלנו, אהבה לטבע ולחי. היה להם אבא-סבא אוהב ומלווה, ומדריך וקורא "אחריי!" בהרים ובעמקים, ברחבי הנגב ובגבול מצריים - הארץ כולה. עוד יצופו ויעלו כל הסיפורים שהם פולקלור הבית שלנו, על מה אבא-סבא אוהב ולא אוהב.

רכשת במשך השנים קשת רחבה ומגוונת של חניכים, חברים וידידים, כמספר וכמגוון עיסוקים. לא מאמינים שבשיא כוחך, גם אם עברת את ה - 80 ואתה עוד קל-רגליים, הכריעה אותך דלקת ריאות, כשעשית מאמץ וכמעט הצלחת לצאת מניתוח ראש לא פשוט. כשנכנסת, עודד, לניתוח במוצאי שבת, הבטחתי לעצמי שאני איתך בכל מצב וחוזרת הביתה רק איתך. אז הנה חזרנו. קצת אחרת ממה שרציתי.

נשאר לי רק לקוות שנאמנות היא דוגמה ומופת לילדים שלנו.
מלוא הערכתנו לכל מי ששאל והתעניין ודאג לנו בימים האחרונים.
עצוב וקשה להיפרד. זו נקודה שאין חזור ממנה, ויישארו עימנו האהבה והזיכרונות.
אני נשארת עם הילדים והנכדים, עם חיה'לה ומשפחתה, קרובי המשפחה, השכנים הטובים
שלנו, חברים וידידים, עם הבית הקיבוצי שלנו, לשמור על כל מה שייחלת לעצמך ולנו.
נוח על משכבך בפינה המיוחדת כאן, מול הגלעד. ההורים שלך ושלי טמונים כאן בקרבה,
ועימם כל דמויות ילדותך - מייסדי הקיבוץ ובוניו - וגם חלק מבני קבוצתך: גיורא, עוזי,
אליק. אלה רגבי האדמה שלך. תמיד האמנת בנאמנותם.
היה שלום, עודד שלי ושלנו.

שרה

אבא אהוב שלי!

שעת לילה מאוחרת לאחר פטירתך, אני כרגיל מתעוררת לחיים, בדיוק כמו ציפור הלילה
שהיית גם אתה, יושבת בכניסה לבית שלך ושל אמא, שלנו, הפרקרים, ומוצאת את שלל
אוצרותיך בפינה הקטנה בכניסה.

בנמצא: מפות ישנות מגולגלות עם גומיה של פעם, תעודת הוקרה לבנצ'יק שאתה, לרגל חג
הקיבוץ ה-84, ספר של חיים באר "מסע דילוגים" עם הקדשה אישית, אטלס גבולות ישראל
היום, ספרים על גבי ספרים עם קווים מתחת למשפטי מפתח כמו "גשר הירמוך שעוברת
עליו מסילת הברזל ההולכת לדמשק" או "עמק במערכה" או "האם הפראים שהעלו מאירן
הם תקוות הר הנגב או אסון אקולוגי?". גזרי עיתונים מכל סוג ומין עם הדגשות והערות
ומחשבות שעלו בדך תוך קריאת הטקסטים, עיתון שכותרתו "חקלאי זה גזע", קופסאות
הפח עם הסוכריות החמוצות בטעם לימון שמלוות אותך לכל נסיעה כפרס על מציאתו של
צבי, שועל או ארנבת שרואים בשדות, הפנסים המיוחדים שאיתם נוסעים עם סבא עודד
לראות חיות בלילה ברמה ומפתחים מיומנות מיוחדת בהחזקת הפנס מחוץ לחלון הרכב תוך
כדי נסיעה, כשצריך לעמוד בדרישות מחמירות ולהאיר בדיוק בזווית הנכונה, כדי להבחין
בעיני החיות הליליות הנוצצות ולאבחן מי בעל החיים מאחוריהן. ואינסוף פתקאות קטנות,
מלאות ברשימות צפופות שהיו ארוזות אצלך בחולצה עם שני הכיסים (חובה גמורה, עד כדי
כך שאמא לפעמים היתה תופרת לך במיוחד את הכיס השני בחולצה כדי שיהיה מקום לכל
הרשימות) ועט הפרקר שקראת לו גלובוס, שאח"כ במרוצת השנים הפך לפיילוט, כי היה לך
יותר נוח לכתוב איתו, ובעיקר כי אמרת, שאם חתמו על הסכמי השלום עם עט פיילוט, אז
זה מספיק גם לך: לעיתים עם ציון תאריך ורשימת מטלות, מהיומיומיות ועד הפילוסופיות,
כולנו מוזכרים בהן, עם מי לקבוע טיול ולאן (האכלת יעלים בשדה בוקר, צפייה בפראים בהר
חריף, החוברות והקרקלים, אנדרטאות בכל מקום, אירוס הגלבוע ואירוס הארגמן, שושן

צחור וכרכומים ואדמוניות ועוד ועוד), מה לקחת ומה צריך לסדר, לאיזה שעון בבית צריך להחליף סוללה או להעביר לשעון חורף.

מצאתי גם את הברכה המיוחדת שכתבת לסבתא שרה לסיור הגבורות בפברואר האחרון, עם כל המשפחה המורחבת, בעיר הולדתה רחובות, והקראת עם החיוך השובב והאוהב שלך בקול הצרוד ומלא המשמעות והפאתוס שהשתמשת בו באירועים מיוחדים, מתובלת באינסוף התחכמויות, חידודי לשון והגיגים, ממשפטי אבא זאב שלך "נהוג להגיד שלא יפה לשאול מה יהיה הסוף, מספיק לשאול מה יהיה, שהרי את הסוף ממילא כולם יודעים מההתחלה", ועד ציטוט משיר מוכר, "בלעדייך, אני בעצם כלום".

מעודכן וקולט הכל, מחידושים טכנולוגיים בטלסקופים ומכשירי ראיית לילה, כל הקורה במדינתנו, בעולם ובקיבוץ (שהוא הרי כידוע, מרכז העולם) ועד כל מיני ידיעות וזוטות מעולם הבידור. תמיד מוסיף פרשנויות והתחכמויות ותוספות בתוך הכתוב עצמו. כמובן שבקצות נייר הברכה, הוספת הערות כמו "לתת לשרה פרחי סיגליות לפני ועוד אחת ביד" כמחווה הרומנטית רבת השנים בכל יום הולדת של אמא. וגם כמובן איפה אתה מתכנן לעבור לפני/אחרי/ תוך כדי כל משימה ואירוע, כי אי אפשר סתם לנסוע נסיעה מנהלית, יש משימות רבות לראות ולסמן בדרך. אז עברת לפי הכתוב לחפש את פריחת אירוס נס ציונה, ובטח הוספת עוד כמה אתרים חשובים בדרך, ואנחנו קיבלנו דיווח מאמא איפה אבא עצר עכשיו לשוטט ולבדוק מה חדש.

ועוד במלאי: פתקאות עם ציוני השעות המדוייקות שבהן נצפו חיות במצלמות המוצבות בעמק החולה ומועברות בשידור ישיר לציבור הרחב: " שלושה תנים זהובים, מגרשים תן שלישי מרדן למים, בהם שטים מאות עגורים ושקנאים", "דורבן הולך על הדרך, יפה מאוד", "לוטרה או נוטריה שוחה קרוב לחוף שחתול ניסה לטרוף", "ערב החזירים", לציון עדר מרשים שנתפס בעדשת המצלמה, כדי שתוכל מיד לדווח ולהראות ולשתף בהתלהבות את כל סובביך, שזה הרגע נכנסו הביתה ומקבלים מיד קריאת "בואו מהר לראות!"

אני נוצרת אלפי זכרונות, אותי כילדה "הקטנה" שלך, שלפי הסיפורים התעקשת, שהפעם, הרביעית במספר, תצא רק בת! בסיבובים איתך מסביב לקיבוץ, בסככת הבנות, בשטחים החקלאיים, רגע לפני שחוזרים להשכבה בבית הילדים ואתה מספר ומסביר לי את העולם, וגם פוגש על המדרכה חברים לשיחה. אינסוף הנסיעות שלנו ברחבי הארץ, לטיולים, סיורים, לשבתות מחוץ לבסיסי צה"ל השונים לאורך שנות השירות הצבאי הרבות של הבנים, עם סל פיקניק ופינוקים של אמא ועצות שלך, בוגר רוב מלחמות ישראל וחודשי מילואים ארוכים.

אני לא חושבת שיש פינה ברמת הגולן שלא חרשתי איתך ושמעתי את סיפורי הקרבות. השנה של שלושתנו במוסקבה, איך אתה מיד תפסת את השפה וניסית להסביר לרוסים ברוסית, "ברוב חוצפתך", מה עשה גנרל ז'וקוב האגדי במלחמת העולם השנייה ואיפה מצויות ערי טבעת הזהב ואיך התנהלה המלחמה בכל שלב ושלב, והם איכשהו הבינו והתלהבו, כי מי יכול מול העיניים המאירות שלך והידיים החזקות והאיתנות שמלוות את הסיפורים...

ואיך לימדת וניתבת אותי בשנת השירות ובצבא בכל מיני צמתים ורגעי משבר, לא לשבת על הגדר, אלא לקום, לעשות, לנוע קדימה, לבנות, לקחת אחריות, להעז, העיקר לא לקטר ו"שהנבזות לא משתלמת", ושעשיית טוב היא דבר מבורך ומשתלם תמיד, גם אם לפעמים לא

רואים זאת באופן מידי.

ושנות הלימודים בירושלים, בהונגריה ובצפת ואחריהן הסטאז' וההתמחות בבאר שבע ובפוריה אתה מגיע לבקר - בכל מקום, מלווה, דואג, גאה ולפעמים גם מעביר ביקורת, חד לשון ולעיתים מהיר חימה, מה ואיך נכון להתנהל, ותוהה מה עוד "הקטנה" הזו תחליט לעולל? ובחודשים האחרונים, עת ליוויתי אותך ככל יכולתי, ראיתי כמה חזק, נחוש, מרשים, איש של כבוד, כזה שבמעלית, רגע לפני ניתוח, עוד אומר למתמחה ולצוות שמתלווה, תודה שהם כל כך נחמדים ועובדים כל כך קשה ואף מתבדח איתנו ש"אף אחד לא יוצא בחיים מהחיים האלה" ומסתכל אלי בחיוך הטוב שלך, עם העיניים הכחולות החתוליות הנוצצות שלך והאינטגריטי והדיוק שניחנת בו, ומזכיר לי שהיינו ברי מזל עד עכשיו.

וזה לגמרי כך, אנחנו ברי המזל על שזכינו בך, איש נדיר, מבריק, ידען, סקרן, ידידותי, יצירתי, נלהב, רגיש, אכפתי, חומל, בור סוד שאינו מאבד טיפה, עמוד התווך בראש השבט הקטן שלנו, איש צוות מתואם היטב עם אמא שלנו האהובה.

למי עוד יש אבא כזה?! שראשו בשמיים ורגליו נטועות באדמה, שחינך אותי מינקות שאדם יהודי צריך לעבוד את אדמתו ביום, ולקרוא וליצור ולהחכים בערב.

וכך אתה זכור לי, עם בגדי העבודה, השרוולים המקופלים וכובע המצחייה בבוקר, לצד החולצה בתוך מכנסי הגיינס עם הכיסים התפוחים והסנדלים, יושב וכותב או קורא וצופה במחשב במגוון תחומים עד אמצע הלילה.

ובעיקר, איש של אנשים ואיש של משפחה, האבא והסבא הכי הכי הכי שניתן לתאר, זה שכל קיפודי הקיבוץ - מחכים רק לבואו כדי לצאת מהשיח לכבוד הנכדים, ופרחי הלילה מופיעים ופורחים בדיוק כפי שחזה, זה שיגיע לכל מקום, בכל שעה, ויקטוף עבור כל אחד ואחת מאיתנו את הירח, השמש והכוכבים אם צריך. איש של חינוך, הומניות, כזה שיוצר עם כל אחד, מכל גיל, שפה משותפת, שיחה מעניינת וחיוך אוהב.

אני אמשך ללכת בדרכך ולזיו אורך, עם כל המתנות, היופי והערכים שמסרת לי, לימדת אותי ובנית עבורי, עם ההבנה שחיית חיים יפים, מיטביים, מלאי עניין, גיוון וסקרנות אין קץ. מבקשת לומר תודה לכל המשפחה והקהילה החמה והדואגת שאבא כל כך אהב והוקיר ולכל מי שרוחו נגעה בו.

לפי כל הדיווחים והשמועות, הסיתוונות והחלמוניות עוד פורחות ברכס חזקה, אז כדאי לכולם למהר ולבקר שם בשמו ובשבילו השנה.

לילך

עודד, בן דודי האחד,

האימהות שלנו, שעזבו את ביתן בעודן צעירות, עלו לארץ והגשימו חלום להקים כאן קיבוץ. למרבה האבסורד, אמך קבעה את מקומה כאן בצפון הארץ בשער הגולן, ואילו אמי בחרה בדרומה של הארץ בקיבוץ נגבה.

אבל על אף המרחק הגדול שבאותם שנים יותר ויותר בא לידי ביטוי הקשר ביניהן ובין המשפחות שתמיד היה חזק וקרוב.

כילדה אני זוכרת את הביקורים שלנו כאן, בנופים השונים, הכנרת שהיתה עבורנו חוויה מיוחדת, הקיבוץ שסבל מהסורים והתעלות שנחפרו, ואפילו את מצנני החום הכבד ששרר. הרבה זכרונות שיישארו תמיד.

ואותך, עודד בן הדוד הידען, הדעתן, מכיר את הארץ על בוריה דרך הרגליים שעברו והגיעו לכל אתר ומקום. הידע הבלתי נדלה שלך בגידול הבננות היה מקור גאווה ומקום עבודתך, ואפילו לאחרונה התעניינת בגידול הבננות בדרום.

לימים, כשגם אני בניתי משפחה, היינו מגיעים עם הילדים, ואז אתה היית מתגייס ומתכנן עבורנו טיולים ברמה שאת אבני הגבול הכרת על בוריין ונרתמת לעזרת האו"ם, טיולי לילה מרתקים בעקבות בעה"ח בסביבה הקרובה עם המלצות חמות שלך שאף פעם לא אכזבו. אם זה שטח פרגים פורח, בריכת קצינים ברמה, סיור במטעי הבננות עם הסברים מקיפים. השיחות איתך זרמו תמיד לתוך הלילה. הקיבוץ המשתנה, המצב הפוליטי כאן במדינה, המצב הביטחוני שכל כך הדאיג אותך.

אבל בעיקר המשפחתיות. היה לך לב רחב והמון אהבה לילדיך, לנכדיך, לשרה אשתך, לחיה'לה אחותך, ובעיקר אני זוכרת את האהבה שלך לאמא ואבא. כשדבורה היתה מגיעה עם האופניים היית רץ לקראתה כי ידעת שצריך לעזור לה לפרוק את הדברים שנשאה איתה בסבל האופניים.

כשנולדו נכדיך התמוגגת מנחת, וזאת ראינו במפגש המשפחתי כשחגגו לך 80. קשה לי לחשוב שאנחנו נפרדים ממך היום. כשביקרתי אותך בבית החולים, היה לי עצוב לראות אותך בחוסר אונים שכזה שכל כך לא אפיין אותך.

משפחתי ואני נפרדים ממך, עודד יקר, באהבה ובהרבה זכרונות טובים ומחבקים את כל שבט פרקר.

אורנה ומשה לב רן, קיבוץ נגבה

לזכר עודד פרקר, האיש והאגדה

יש ששכן טוב הוא כמו בן משפחה קרוב....

למעלה מ-55 שנים אנחנו שכנים של הפרקרים.

הבוקר, כשהתבשרנו על התוצאות העגומות של הבחירות, על מחיקתה של מרצ ועלייתו של הימין הקיצוני, התבשרנו גם שעודד עצם את עיניו. איזה צירוף מקרים.

מאוחר יותר כשחזרנו מנסיעה, נפתחו ארובות השמיים והרגשתי כאילו הם בוכים איתנו על לכתו בטרם עת של איש מיוחד במינו, חובב טבע בכל רמ"ח אבריו, מפת ישראל מהלכת, האיש והאגדה.

לפני שנים רבות חזר עודד ממילואים בדרום ובתרמילו גוזל של עורב (הסיפור על 'עורבי' כבר חרוט בתולדות שער הגולן). אז התוודעתי לאהבת הטבע שלו.

כך, לאורך כל השנים כשאנו מתבגרים ומזדקנים, הופכים להורים ואחר כך לסבים, יוצאים לשליחות בחו"ל וחוזרים, תמיד דלת לצד דלת, ממשיכים לחיות בשכנות טובה, אהבת הטבע של עודד ליוותה אותי.

נהניתי מאוד מחיבתו העצומה וידיעותיו בכל מה שקשור להיסטוריה של ארץ ישראל, לטבע, לצמחים ולבעלי חיים. בגינתנו יש כל שנה ירקות בחורף וחמניות בקיץ.

בחורף שרה מוזמנת לקטוף מהירקות שצומחים אצלנו, ובתמורה אנחנו מתענגים על עלי גפן ומאפים טעימים שהיא מכינה.

בקיץ עודד יוצא כל ערב עם משקפת ועוקב בעניין אחרי להקת החוחיות הבאות לנקר בכל פה בגרעיני החמניות הטעימים.

במהלך השנים הפך עודד להיות עבורנו לא רק שכן חבר, אלא חבר טלפוני, מומחה לטבע. כל אימת שאנו רוצים לטייל בארץ, אני שואלת אותו במרפסת המשותפת שלנו ואחר כך תוך כדי תנועה, בשיחת טלפון, על מסלול מומלץ, עיתוי ומיקום פריחות.

נורית קצירי

עודד, "היה לי חבר, היה לי אח" - היית בשבילי גם זה וגם זה.

כבר עשרות שנים שאנחנו יחד, מין צמד חמד שהלך והתבגר. יואב, החתן שלי, קרא לנו הצמד מהמרפסת של החבובות - מין שני חברים קצת זקנים, שידועים כבר הכל עם דעה מגובשת, נחרצת וגם קצת סרקסטית. חרשנו יחד את הארץ הטובה שכל כך אהבת, הכרת כל פינה וידעת את ההיסטוריה של כל מקום על בוריו. בילינו ימים ושעות בכל מקום בארץ וגם בשעות העבודה הארוכות לא עצרנו מלכת.

היית בעל דעה ואיש מקצוע ובעיקר אהבת: אהבת את האשה, הילדים והנכדים, אהבת והתגאית במי שהפכו להיות. היית גם גאה בבנות. כן, גם את ענף הבנות אהבת כל כך, וגם שם לא קל היה לשחרר לדור הצעיר. עברנו יחד את השינוי המתבקש, ולא היה קל, אבל צלחנו את זה יחד, ועכשיו כשהעול והאחריות על כתפיו של הללי. עכשיו כשכבר היינו צריכים להשקיע בעצמנו ובזמן האיכות שהוא רק שלנו, הלכת לך.

עודד, לא פשוט יהיה להמשיך לבד, להגיע למשרד ללא נוכחותך. הטיולים לא יהיו עוד עשירים מתובלים בסיפורים וגם מעשיות, ובכלל נוכחותך תחסר לי בכל צעד שאעשה בשבילי הקיבוץ שאותו אהבנו שנינו, ועכשיו נשארתי רק אני בזוגיות השנייה שלי.

"הייה לי חבר" הייה לי אח, הושט לי יד כשאקרא - היית לי הכל ועכשיו אתה איננו. נוח בשלום, חבר יקר שלי, באדמה שכל כך אהבת.

חיים זוהר

ענף הבנות נפרד מעודד פרק ז"ל

עודד עבד בבנות שנים רבות, בחלקן גם היה המרכז, ותמיד היה ממובילי הענף. כשנכנסת אני לריכוז הענף, עודד נתן לי את ברכתו (כיומיים אחר כך כבר מצאנו את עצמנו בוויכוח לוהט על עתיד הענף, ועודד הרביץ בי תורה בעודו אומר, כמעט צועק, שאני אהרוס את כל מה שהם בנו), אבל היה לו כבר אבוד. ולמרות הוויכוחים הערים, כמיטב המסורת של הבנות, עודד כל הזמן חזר ואמר שהצעירים צריכים לקחת את המושכות ולהמשיך לקדם את הענף והקיבוץ קדימה.

עודד תמיד הסתכל קדימה. כל הזמן חזר על כך שצריכים להתקדם טכנולוגית, לפתח, להכפיל את היבול, לצמצם בהוצאות, לא לשקוט על השמרים. תמיד בודק, חוקר ומתעניין, יחד עם חיים זוהר, בן זוגו באש ובמים, מה הפיתוחים החדשים בחקלאות, מה אחרים עושים, כל הזמן ללמוד ולהתקדם.

עקשן כמו סלע עם ראש של חוקר צעיר שלא מפסיק לחשוב מה הלאה.

עודד וחיים היו מזמינים אותי לסיורים איתם כל כמה זמן, לראות עוד איזה חלקה בדרום,

פיתוח חדש, ימי עיון על מחקרים חדשים ועוד ועוד. אם היה לי מזל, אחד הדברים הנחמדים בעבודה בבנקות זה לבוא למשרד ולהיקלע לוויכוח בין חיים לעודד. שני החברים האלה היו מעלים מופע, בערך פעם ביום, של ירידות ועקיצות הדדיות שכאילו נכתבו ע"י קומיקאים מושחזים במיוחד. כל מי שיוצא לאיזה שהוא נסיעה/טיול - כדאי להתייעץ קודם עם עודד. אין שער, פרח או שועל שהוא לא מכיר. כל טיול איתו זאת הרפתקה מאלפת, מי שלא בא מפסיד. מגיעים למקומות שבלי עודד בחיים לא מגיעים אליהם, בדרך כלל זה גם כולל לעבור איזה גבול או שניים. לפני כמה שנים נסענו, צוות הענף, לתערוכה בערבה כמו כל שנה. כמו בכל נסיעה, עודד הוריד אותנו מהכביש לדרכי עפר שרגל אדם לא דרכה בהם מהמנדט, ולאורך הדרך הייתה גדר עמודים ישנה מאוד ומאוד מצויקמקת עם תלתלית קרועה. ואז עודד אומר שאיפה שהוא בגדר, על אחד העמודים, יש כתובת בטורקית, ושהעמוד הוא חלק מפסי הרכבת החיג'אזית. אמרתי לו שהוא מדבר שטויות, ושזאת סתם גדר ישנה מקום המדינה, ואנחנו בשום מקום באמצע המדבר, ואין סיכוי. פתאום עודד צועק לי לעצור מיד את האוטו, קופץ החוצה, והנה - אחד העמודים הוא מפסי רכבת ישנה, עם כתובת בטורקית, שבקושי רואים כבר. מדהים.

עודד, היסטוריון, ידען, חקרן, ובדרך גם בננצ'יק. מאוד תחסר לנו בענף.

הלל צרי,

מנהל בנקות שער הגולן

עודד פרקר - תולדות חיים

עודד נולד בעפולה ב-16.11.1939, בן בכור להוריו דבורה וזאב מראשוני הקיבוץ. דבורה חזרה עם עודד התינוק ברכבת העמק, וזאב בא לקחתם עם סוס ועגלה מתחנת "ארלוזורוב" (בצומת הכביש הראשי).

בגן הילדים היה עודד שובב גדול. בחברת הילדים בילה יותר ברפת מאשר בכיתה. ב-15.5.1948, בהיות עודד בכתה ד', פרצה מלחמת השחרור. עם תחילת ההפגזות שהו הילדים יומיים במקלט, שחציו השני היתה המרפאה בה טיפלו בפצועים. אחרי יומיים פונו הילדים ליבנאל ומשם לחיפה. בחיפה שהו בכרמל הצרפתי כ-7 חודשים וחזרו לקיבוץ ההרוס. בכיתה ז' עבר עודד עם קבוצת "ארז" למוסד החינוכי "בקעת כנרות", לשם נסעו אז בכרכרה עם הסוס "קופרניקוס". המוסד היה ללא מדרכות ובחורף היה מלא בוץ.

עודד הדריך בתנועת "השומר הצעיר" קבוצות צעירות במוסד ואת חברת הנוער בקיבוץ. תפקידיו בתנועה היו: ריכוז קן רמת גן ומזכיר ההנהגה הראשית. הוא התגייס לנחל המוצנח ב-1958, עבר קורס קצינים והיה מפקד היאחזות "כרם שלום", שם הכיר את שרה אשתו.

עודד ושרה נישאו בשנת 1962 והקימו את ביתם בשער הגולן. במלחמת ששת הימים לחם עודד ברמת הגולן עם יחידת הסיור של השריון. הוא לחם גם במלחמת יום כיפור בחזית מצרים וישב בעיר סואץ כחצי שנה. במילואים היה מ"פ של יחידת סיור בשריון, ואחר כך קצין מודיעין חטיבתי. במלחמת לבנון הראשונה לחם עודד בצור ובצידון. לאחר סיום השירות הצבאי ב-1961 חזר עודד לשער הגולן לעבודה בכרם. משם עבר לענף הבננות בו עבד שנים רבות וריכז את הענף. בחג ביכורים תשס"ב (מאי 2007) קיבל תעודת הוקרה על השקעתו והתמדו בענף הבננות. כמו כן קיבל יחד עם צוות הבננות בשנת 1988 את פרס העבודה על שם קפלן מטעם המדינה במשכנו של הנשיא חיים הרצוג. עודד יצא עם משפחתו לשליחות של הסוכנות היהודית והתנועה בניו יורק, בשנים 1971-1973 למשך שנתיים וחצי. בשנים 5-1974 למד היסטוריה צבאית באוניברסיטת תל-אביב. עודד לימד וחינך את קבוצת "ירדן" במוסד החינוכי "בקעת כנרות" בשנים 1-1980. בשנים 5-1994, שנות העליה הגדולה מרוסיה, שהו שרה, עודד ולילך במוסקבה, שם עודד ריכז את חטיבת הנוער והסטודנטים בסוכנות היהודית. תפקידיו בקיבוץ היו: חבר מזכירות, רכז צוות היובל לשער הגולן, חבר מועצת המנהלים. תחביביו היו: היסטוריה וטיולים. עודד עסק רבות בחקר ההיסטוריה הצבאית של עמק הירדן ורמת הגולן. כן יזם את הצבת השלטים הכחולים המתארים תאריכים ומקומות חשובים בתולדות הקיבוץ. הוא פרסם את קו הביצורים "קו אידן" - ההיערכות הבריטית מול סכנת משטר וישי והגרמנים במלחמת העולם השנייה - ואתרים נוספים בסמוך לשער הגולן. במחקר גדול ערך וצילם את כל אבני הגבול הקבועות מאילת ועד דן בצפון. עודד היה יקיר הארכיון ודאג לספר על אירועים ואנשים שונים בתולדות הקיבוץ והאיזור. הניח אחריו את אשתו שרה, וילדיו יעל, אורי, שחר ולילך ובני משפחותיהם, נכדות ונכדים. יהי זכרו ברוך!

צוות הארכיון

בית שער הגולן
אבל על מותו של חברנו היקר
יובל רפאלי ז"ל
ומשתתף בצער המשפחה
לפי בקשתו של יובל,
לא התקיימו הלוויה והספדים.

**בית שער הגולן
אבל על מותו של חברנו היקר**

עמוס כהן ז"ל

ומשתתף בצער המשפחה

נר זכרון

אוקטובר

1.10.1952	י"ב בתשרי תשי"ג	גרסטנר זאב
3.10.2020	ט"ו בתשרי תשפ"א	ספרונצ'יק בטי
5.10.1997	ד' בתשרי תשנ"ח	בן דוד שיטה
6.10.2001	י"ט' בתשרי תשס"ב	עברי איתן
8.10.1974	כ"ב בתשרי תשל"ה	חורפי שלמה
9.10.1988	כ"ח בתשרי תשמ"ט	עברי אסתי
11.10.2018	ב' בחשון תשע"ט	מינץ נתקה
12.10.2001	כ"ה בתשרי תשס"ב	ברקני חיים (הניק)
13.10.1995	י"ו בתשרי תשנ"ו	לוי אהרון
14.10.1968	כ"ב בתשרי תשכ"ט	היימן יוסי
14.10.1979	כ"ג בתשרי תש"ם	שילה דוד
16.10.2008	י"ז בתשרי תשס"ט	שנק שולה
17.10.1953	ח' בחשון תשי"ד	כורך אריה
18.10.2018	ט' בחשון תשע"ט	כהן רבקה
22.10.1994	י"ח בחשון תשנ"ה	רימר יוסף
24.10.2013	כ' בחשון תשע"ד	ריטרמן גרשון
25.10.2017	ה' בחשון תשע"ח	הלמר-נחשון שפרה
26.10.1993	י"א בחשון תשנ"ד	הלוי דובי
26.10.2017	ו' בחשון תשע"ח	לוריא ריט
26.10.2020	ח' בחשון תשפ"א	כהן עוזי
30.10.2022	ג' בחשון תשפ"ג	רפאלי יובל
31.10.2017	י"ב בחשון תשע"ח	סלע עוזי

אנחנו משתתפים באבלם של
אליעזר לסקה ובני משפחתו
על מות **אחותו** ז"ל
בית שער הגולן

135 שנים להצהרת בלפור

משרד החוץ

השני בנובמבר 1917

לורד רוטשילד היקר,

הריני שמח מאוד להודיעך, בשם ממשלת הוד מלכותו, הצהרה זו של אהדה לשאיפות הציוניות הידיות, אשר הובאה בפני הקבינט וזכתה לאישורו.

"ממשלת הוד מלכותו רואה בעין יפה הקמת בית לאומי לעם היהודי בפלשתינה, ותעשה את מיטב מאמציה להקל את השגת מטרה זו. תוך הבנה ברורה שלא ייעשה דבר העשוי לפגוע בזכויותיהם האזרחיות והדתיות של הקהילות הלא-יהודיות הקיימות בפלשתינה, או בזכויות ובמעמד המדיני מהם נהנים היהודים בכל מדינה אחרת".

אודה לך אם תעביר את תוכנה של הצהרה זו לידיעתה של הפדרציה הציונית.

על החתום,

ארתור ג'יימס בלפור

חברים כותבים

בחירות למעלה ולמטה / רפי הלמר

במדינה היו בחירות והימין ניצח,
ראש הממשלה העתידי כנראה היה פיקח,
השמאל לא התאחד ושילם מחיר יקר,
לא בדק את המציאות ואת המצב לא חקר.

השמאל הפסיד כמה מנדטים והפסיד בבחירות,
המרכז לא התאחד ונפל לתוך כמה בורות,
אין מה לעשות, הימין ניצח וישלוט כמה שנים,
נקווה שהמרכז שמאל יחזור לשלוט לכל המעוניינים.

בחירות זה כמו נדנדה, לפעמים עולים ולפעמים יורדים,
תוך כדי הבחירות יוצאים להם כל השדים,
פעם עולים ופעם יורדים ולפעמים נופלים מהקורה,
צריך לחזור ולקום ולהאמין ששוב לממשלה בחזרה.

אסור לשכוח

4.11.1995

ארבעה בנובמבר אלף תשע מאות תשעים וחמש

המלה

היא הניצוץ

שמדליק

את הפתילה

שבקצה

המעשה הבלתי נמנע

אלי נצר

לזכור

להזכיר

ולזהזיר

רשם רמי יעקב, מזכיר הקיבוץ

18.10.2022

משתתפים בחדר ישיבות ובזום: נעמי מור, נורית קצירי, חוה ברייר, צאלה גיצין, יהודה כהן, אורה אלון, הלל צרי, יואב גולן, אביב לשם, ניר קיטאי, זיו בן סירה, מזל אלט, יניב צור, תמר גולני, חדוה שקד, אילן אופיר, רמי יעקב. יו"ר ועד הנהלה: אורה אלון

חינוך חברתי דיווח -

מוזמנות ריקי, מ. חינוך חברתי ויפה קפון, יו"ר מינהלת חינוך.

יפה וריקי דיווחו לחברי המזכירות על אירועי אלימות שקרו בעת האחרונה במערכת החינוך החברתי כמו גם בשעות שלאחריה. הדיווח כלל את הפעולות שהמערכת עושה למניעת מקרים שכאלה, כולל זימון הורים לשיח בנושא, היות והנושא הינו מורכב ומושפע מרמת האלימות המילולית והפיזית שעולה בכל המדינה. מבחינת מערכת החינוך שלנו יפה הציגה את מדיניות מועצת החינוך שהינה חד-משמעית: מקרי אלימות הן מצד ילדים והן מצד מבוגרים בהקשר לנושאים חינוכיים יטופלו באופן חד-משמעי הכולל גם הרחקת ילדים מהמערכת באופן חד-צדדי.

מודל העברת רווחים מהעסקים לקהילה

מוזמן שאול גור / יו"ר כלכלי.

שאול גור ואילן אופיר, הציגו בפני חברי המזכירות את הצעת מועצ"מ למודל העברת רווחים. ההצעה הינה בהמשך להקמת תאגיד העסקים החדש בשנת 2020, וביצוע הפרדת משק מקהילה. המודל המפורט הובא לדיון ואושר ע"י מועצ"מ. מטרתה העיקרית של ההצעה - העברה מקסימלית לקהילה לכיסוי הוצאותיה הרבות מחד, ומאידך יצירת מקור כספי בתאגיד חקלאות ועסקים שיאפשר פיתוח עסקי עתידי ללא תלות בקהילה. לאחר דיון בהצעה הביעו חברי המזכירות תמיכה מלאה למהלך. ההצעה תועבר לדיון בשיחת קיבוץ ולקלפי. לקראת השיחה תופץ ההצעה המפורטת לחברים.

סוגיות קליטה לדיווח ודין

יניב צור הציג את הדברים שעלו ממפגש הבנים לקליטה. המפגש היה מאוד מוצלח והתגובות של הנוכחים היו מאוד חיוביות. יניב הציג את הסוגיות שעלו במפגש סביב המודל המוצע לקליטה ואת התשובות שניתנו לבנים. המטרה להתקדם ולהכין משפחות לקליטה בנוסף לאלה המתגוררות כבר בקיבוץ. יניב העלה את סוגיית ההגרלה לאיש שכונת הירדן היות וקצב הקליטה אמור להיות 6 משפחות בשנה בהתאם ליכולת הכלכלית של הקיבוץ. רוח הדברים הייתה שיש לתת עדיפות לאלה המתגוררים כבר בקיבוץ בפועל. סוגיית הדיוור הינה מורכבת ועלה שוב נושא ביטול שנת התושבות.

זכויות חתימה - הארכת אישור זכויות חתימה בתאגידי הקיבוץ מינואר 2023 ועד דצמבר 2023

ענת לשם ביקשה מהמזכירות הרחבה לאשר את הארכת מורשי החתימה לשנת 2023 ללא שינוי מזו של 2022. לאחר הצגת השמות אישרה המזכירות את הבקשה לשנת 2023.

תוצאות ההצבעה בקלפי

21.10-2.11.22

סה"כ מצביעים 78 מתוך 285 בעלי זכות הצבעה שהם 37.7%

מודל העברת רווחים מהעסקים לקהילה ע"פ ההצעה שהוצגה בשיחת קיבוץ ביום 25.10.2022

בעד 69 88.46%

נגד 9 11.54%

המודל אושר

דרוש/ה מנהל/ת חשבונות

לצוות הנה"ח של שער הגולן
דרוש/ה מנהל/ת חשבונות מנוסה ומקצועית.

תיאור התפקיד

טיפול בספקים ישירים ותשלומי מס"ב.
הנה"ח כללית.
אחריות על תחום האוכלוסייה בקיבוץ.
אחריות על תחום ביטוח לאומי חברים.
הפקת דו"חות בקרה תקופתיים ובדיקתם.
שותפות במשימות נוספות לפי הצורך.

דרישות התפקיד

תעודת הנהלת חשבונות סוג 1+2.
ניסיון מוכח בהנהלת חשבונות.
ניסיון בעבודה עם תוכנת פריוריטי - יתרון.
היכרות עם הנה"ח קיבוצית - יתרון.
הקפדה על תהליכי עבודה מסודרים ועמידה בלוחות זמנים.
עבודת צוות.
תודעת שירות גבוהה.
אמינות ודיסקרטיות.
כפיפות - למנהלת הנה"ח.

היקף משרה - מלא
כניסה לתפקיד - מיידי.

אלי כהן-עמוס

כללי בטיחות בדרכים - נהיגת חורף

בחורף תנאי מזג האוויר ותנאי הדרך קשים יותר - הראות מוגבלת, הכבישים חלקים ורטובים, מערכות הרכב השונות מתנהגות אחרת וקשה יותר להבחין בהולכי הרגל. לכן, הנהגים נדרשים למיומנויות מיוחדות ולשמירה על כללי זהירות ייחודיים.

הדלקת אורות

מיום 1 בנובמבר ועד 31 במרס, בכל שנה, כל נהג ברכב מנועי חייב להדליק את פנסי החזית ואת הפנסים האחוריים בדרכים שאינן עירוניות. הנהגים במוניות, באוטובוסים ובמשאיות, שמשקלן הכולל המותר הינו מ-15 טונות חייבים להדליק אורות בתקופה זו גם בדרכים עירוניות. רוכבי אופנועים חייבים להדליק אורות בכל הדרכים ובכל ימות השנה. מומלץ להדליק אורות בחורף גם בדרכים עירוניות. הדלקת אורות תאפשר לכם לראות טוב יותר ורחוק יותר וכן תשפר את הנראות שלכם. בתנאי ערפל מאטים ומדליקים גם את פנסי הערפל. לא לשכוח לכבותם ביציאה מתנאי הערפל. שימוש באורות גבוהים אינו יעיל בערפל, כיוון שהוא גורם להחזר אור.

לפני תחילת הנסיעה:

מנקים את שמשות הרכב מהאדים שהצטברו בצידן הפנימי בעזרת מטלית יבשה ומפשירים את האדים על ידי העברת מתג כיוון האוויר למצב "הפשרת חלון". יש לכונן את המאוורר הפנימי לכיוון השמשה הקדמית ולהפעיל אותו במצב חימום בשילוב המזגן.

נהיגה ברכב עם חימום פועל וחלונות סגורים עלולה לפגום בעירנות הנהג ובריכוזו, לכן בתום הפשרת האדים מהשמשה מומלץ לכבות את מערכת החימום ולהקפיד להכניס אוויר צח לרכב באמצעות השארת פתח קטן בחלון, או באמצעות מערכת המיזוג. אם חשים מנומנמים וישנוניים כתוצאה מחימום הרכב, עוצרים להתרענן במקום בטוח ומוסדר, אך לא בשול הדרך. שותים קפה או משקה מרענן (ללא אלכוהול!) ונחים רבע שעה לפחות, עד שהקפה מתחיל להשפיע.

אם לאחר מכן עדיין חשים עייפות - מתחלפים עם נהג אחר שינהג ברכב. בגשם הראשון הכביש חלק במיוחד - נוהגים במשנה זהירות.

בתנאי ראות לקויים בשל גשם או ערפל וכן כשהכביש חלק - נוהגים לאט יותר, בהתאם לתנאי הדרך.

שומרים על מרחק נסיעה בטוח של 2 שניות לפחות מהרכב שלפנינו. בחורף אף מומלץ לשמור על מרחק גדול יותר.

בחורף, כשהכביש חלק והראות לקויה - עקיפה מסוכנת יותר. לכן, בייחוד בחורף, נמנעים מעקיפות ככל האפשר.

בחורף קשה יותר להבחין בהולכי הרגל ולבלום בזמן במקרה הצורך. לכן נוהגים לאט יותר בשכונות מגורים וליד בתי ספר וגנים ומקפידים על מתן זכות קדימה להולכי הרגל.

בחורף, כשהראות לקויה, קשה עוד יותר לנהג להבחין ברכב העוצר בשול הדרך. לא עוצרים בשול הדרך אלא במקרה חירום שאינו מאפשר את המשך הנסיעה

בימים סוערים במיוחד מעדיפים נסיעה בתחבורה ציבורית על פני נהיגה.

סעו בזהירות.

אלי

דיווח ועדת בטיחות / אוקטובר 2022

ועדת הבטיחות של שער הגולן התכנסה לישיבתה החודשית (12.10) לדון במספר נושאים. השתתפו: ברק עברי, עופר וקנין (ממונה בטיחות), מאיר בן עמי ואילן אופיר.

הוזמן אביב לשם, שהציג את חששו מעליה במספר הרכבים התפעוליים הנעים בחצר. יש כיום יותר מ-80 כלים חשמליים. בשער הגולן. לא הוגדר אזור תפעולי, כך שמבחינה חוקית יש בעיה בנסיעה של כלים תפעוליים בחצר הקיבוץ.

דרך הפעולה צריכה להיות הסברתית עקב קשיי אכיפה. ההסברה לנהגי רכבים חשמליים תיעשה על ידי עופר וקנין, ממונה בטיחות, בדגש על הדרכת בטיחות, יידוע הציבור בדבר הסכנה בתנועת רכבים בתוך הקיבוץ, כמו גם מהם כללי נהיגה נכונים למשתמשים.

בהמשך תיעשה הדרכת בטיחות ואחזקה לנהגי קלנועיות במסגרת "מועדון גיל הזהב". תיעשה פניה לבעלי רכבים תפעוליים בדבר החשיבות בביטוח הכלי בביטוח חובה וצד ג' (הקיבוץ מבטח את הכלים שברשות הענפים).

בנוסף, ייבדק עניין כניסת רכבים תפעוליים של אנשים מקיבוצים שכנים הנדרשים לנהוג לפי החוק וכללי הבטיחות, ולהחזיק בביטוח הנדרש.

נושאים נוספים שנדונו הם ענייני בטיחות באנרגיה סולארית.

גיבור ישראל צפה בסרט "גבורות"

הסרט "גבורות" ממשיך לעורר גלים ככל שיותר אנשים צופים בו. לאחרונה הגיעה לקיבוץ קבוצה של כמה עשרות אנשים מבוגרים, שהיו מדריכי שריון במחנה ג'וליס ב-1970-71 כשמפקד המדור היה **אביגדור קהלני**. זו קבוצה מגובשת שמרבה לטייל וללמוד ביחד על אירועים היסטוריים.

לפני ההקרנה במוזיאון שלנו הם נפגשו לשיחה עם **יואב ארזי, חנה הראל, אילן אשל ושלומית חפץ** ושמעו על ההפקה והמטרה בחשיפה רחבה של סיפור עמידת החברים בקרבות '48 והפינוי. עבור שלומית זו הייתה מעין סגירת מעגל, כיוון שקהלני היה מפקדה בעת שירותה הצבאי כפקידה בסיירת חטיבה 7 ובלשכת מפקד בגדוד 77, אביגדור קהלני, שהוביל את קרב הבלימה של הגדוד בעמק הבכא, ואף זכה לקבל ברשת הקשר את התואר "גיבור ישראל" ממפקד החטיבה **יאנוש בן גל**.

שלומית חפץ פגשה את אביגדור במרפסת המוזיאון בדיוק 50 שנים אחרי שהייתה מזכירתו. פגישה מרגשת נוספת הייתה בין קהלני לאילן אשל, להם היכרות ארוכה, שניהם קציני שריון שלחמו ונפצעו הן בגזרת מצרים והן בקרבות הבלימה ברמת הגולן. כמה ימים אחרי המפגש והצפייה בסרט שלח קהלני את המכתב הבא.

המכתב של אביגדור קהלני לאחר שצפה בסרט "גבורות"

קיבוץ שער הגולן

ידידי חברי הקיבוץ,

חבריי ואני צפינו בסרט אשר הכנתם המספר על הימים הקשים שעברתם בימי מלחמת השחרור. הסרט ריגש אותנו מאוד וכמובן העביר אלינו את החוויה הקשה שעברתם. ערכנו דיון קצר, חברי הלוחמים ואני, וכלוחמים ידענו שהסוגיה היא קשה. ואיתנו היה שבוי מלחמה ממלחמת יום הכיפורים, הוא הואשם בחזרתו ממצרים בחוסר נחישות והרמת ידיים ברגע האמת.

דעתי בנושא נובעת מניסיוני הצבאי כמפקד וחייל. זווית אחרת נמצאת בתוכי מן התקופה שהייתי שר בממשלת ישראל וחבר הקבינט המדיני ביטחוני. אין ספק שעמדתם במבחן אולי מן הקשים שקהילה עמדה בו. אני חושב שאם יש מפקדה מעל הדרג הלוחם והיא דורשת להחזיק מעמד ולא לסגת זאת נקודה שאינה ניתנת לוויכוח.

המצב שלכם היה שונה כי היה נתק לא ברור בין המפקדה בצמח וביניכם וכך שמערכת השיקולים היא שונה. אזרחים וילדים אסור שיעמדו במבחן הישרדות שכזה, הם אינם לוחמים המסוגלים להדוף את האויב.

כאשר לוחם ניצב לבדו מול אויב, רק הוא וחבריו יודעים את גודל השעה והם יכולים לקבל את ההחלטה על גורלם. ההחלטה לפנות את הקיבוץ נבעה מהידיעה ששני קילומטר מאחוריהם היה קו הגנה חזק של הקיבוצים דגניה א' ודגניה ב', בית זרע ואפיקים, שהיו מוכנים להגן טוב יותר, ולכן ההחלטה היא בידי המותקף אשר מנותק מן המפקדה בעורף.

מקרים דומים היו לנו על גדות התעלה כאשר הכוחות היו מכותרים והשאירו לכוחות להחליט על גורלם, וחלק נפל בשבי מתוך ידיעה שהם לא יכולים להשפיע יותר על פני המערכה ובעזיבתם לא יגרמו נזקים לקיומה. של המדינה ונפילתם של שטחים אחרים אשר מאחוריהם. אני יכול להיות נחרץ בתגובתי, כי לא הייתי בין הלוחמים ואני יודע כמה הם חשו שאין להם יותר יכולת לשנות את פני הקרב. גם אני הייתי במצב קשה במלחמת יום הכיפורים, אך ידעתי שיש לי את הכוח לנצח והמפקדה מאחורי הייתה בכל כוחה ונחישותה.

באם הלוחמים קיבלו את ההחלטה, ואין לי ספק באומץ ליבם ודאגתם לשלום המדינה, אני חושב שהם צריכים לחוש שהפקירו חלק ממדינת ישראל, והדאגה לחיים קודמת לדאגה לשטחים. לא הייתי רוצה לעמוד במבחן שכזה, אך מרגע שהתקבלה ההחלטה בהצבעה היא ההחלטה שכולם מחויבים אליה.

תודה לכם על השיעור שהענקתם לנו, לוחמי 1973, ותודה על החוויה להיות במקום שהוא גבולה המזרחי של המדינה, גבול שקט ובטוח וזאת יעמוד עד עולם לזכותכם. שלכם,

אביגדור קהלני

דרך המשקפיים שלי / סדרות מומלצות

יפה עברי-קפון

הסתיו הגיעה ובפתח ההתכנסות הביתה לחיפוש אחרי תכנים מעניינים לציפייה. הפעם אני רוצה להמליץ לכם על סדרה מצוינת בשם **"המפקדת"** המשודרת פעמיים בשבוע בימים א' ו-ד' בערוץ "כאן" 11 (הערוץ הראשון). אל תפספסו. זוהי העונה השנייה, המתארת צוות של מ"כיות וקצינה המתמודדות עם הטירונים (בעונה שעברה היו אלה טירוניות), היחסים בתוך הפלוגה ועם מפקדת הבסיס. התסריט מצוין ואמין, מלא חן, צוות שחקניות נדיר. מתאים לכל המשפחה ולשיחה עם המתבגרים שלכם.

ההמלצה הבאה היא על רצועת שידור דוקומנטרית מצוינת ביום שבת, אחרי החדשות, בערוץ 11. סרטי דוקו מצוינים. רוצה להמליץ על אחד מהם, לכל מי שאהב את התוכנית לונדון וקירשנבאום וצפה בה כמוני. יש סרט מצוין על קירשנבאום שעשה כנען, בנו, הנותן הצצה אל האיש ופועלו תוך התבוננות עליו במבט אוהב וחומל. מומלץ.

בנטפליקס אני ממליצה על הסרט **"לו"**. זהו סרט מתח, עם משחק מצוין של השחקנית הראשית (שיחקו בסדרה המיתולוגית "הבית הלבן", בתפקיד בלתי נשכח, לטעמי) עם סיפור שנשמע כמו מה שראיתם הרבה פעמים, אבל בכל זאת זה רק נדמה כך. אישה יוצאת דופן היוצאת להגן על דיירת השוכרת ממנה בית. יותר מכך לא אגיד, כדי לא לעשות לכם ספויילר ולקלקל. מומלץ.

המלצה נוספת היא על סדרה עטורת שבחים **"הדוב"**, עונה אחת, שמונה פרקים. מתארת שף עולה, העובד במסעדה משפחתית בשיקגו ומנסה להציל את העסק מכישלון, ועל בלגן שהותיר לו אחיו. סדרה קצבית, ויש לעקוב אחר הטקסט כי אחרת לא מבינים... לא הכל מוגש בכפית. סדרה למביני עניין. חפשו בסטרימינג כלשהו. מומלץ בחום.

עד כאן להפעם.

תוצאות ההצבעה לכנסת ה-25

בשער הגולן

1.11.2022

מספר המצביעים	אותיות	שם המפלגה
45	כך	המחנה הממלכתי (בני גנץ)
129	פה	יש עתיד (יאיר לפיד)
57	אמת	עבודה (מרב מיכאלי)
89	מרץ	מרץ (זהבה גלאון)
13	מחל	הליכוד (בנימין נתניהו)
2	ב	ימינה (איילת שקד)
9	ט	הציונות הדתית (בצלאל סמוטריץ')
2	אצ	חופש כלכלי
1		רעם (רשימה ערבית מאוחדת)
2	קצ	אומץ
346		ס"ה מצביעים
490		ס"ה בעלי זכות בחירה
70.60%		אחוז המצביעים מבעלי זכות בחירה

מה הקשר בין קלפי לעזאזל?

את המילה קלפי מוצאים במשנה בתיאור הטלת הגורלות על שני השעירים ביום הכיפורים: "וְשָׁם שְׁנֵי שְׁעִירִים, וְקַלְפֵי הָיְתָה שָׁם וּבָה שְׁנֵי גֻרְלוֹת" (יומא ג, ט), ובהמשך "סִכְרָף [הכוהן הגדול] בְּקַלְפֵי וְהָעֵלָה שְׁנֵי גֻרְלוֹת - אֶחָד פְּתוּב עָלָיו לֵה' וְאֶחָד פְּתוּב עָלָיו לְעִזָּאזֵל" (ד, א). הכוהן הגדול שלף מכלי קיבול המכונה 'קלפי' פתק אחד בימינו ופתק שני בשמאלו, ועל פיהם נקבע מה יהיה גורלם של השעירים - זה שעמד לימינו וזה שעמד לשמאלו. גם בקלפי המוכרת לנו כיום יש פתקים שבאמצעותם בוחרים - אם כי בשיטה שונה.

המילה עִזָּאזֵל נזכרת בתנ"ך רק בהקשר של השעיר ש"עלה עליו הגורל... לְשַׁלַּח אֹתוֹ לְעִזָּאזֵל הַמִּדְבָּרָה" (ויקרא טז). יש הרואים במילה עִזָּאזֵל שם מקום במדבר. כיוון פרשני אחר - הנפוץ הן בפרשנות ימי הביניים הן במחקר המודרני - רואה במילה עִזָּאזֵל שם של שד, ישות דמונית.

[פורסם באקדמיה ללשון עברית לפני שידענו את תוצאות הבחירות]

הזמנה

טקס פרס עמק הירדן תשפ"ב 2022

הטקס יתקיים ביום שלישי 08.11.2022
יד' חשון תשפ"ג | 19:00 | בית גבריאלי

זוכי הפרס השנה הם:

01	אסתי עמית
02	אתי סייג
03	חני בהלול
04	שלומית חפץ
05	איתן יבזורי

*****ציון הוקרה לאירים וארנון קפלן**

הטקס יתקיים במעמד ראש המועצה עידן גרינבאום.

הנחייה: עמי כברי.

שירה: מקהלת עמק הירדן בניצוח הדס שטרומן.

הכניסה חופשית והציבור מוזמן

הבחירות מאחורינו

בבחירות לכנסת ה-25 הצביעו בקלפי שער הגולן 346 מתוך 490 בעלי זכות בחירה (רק. 70.6% מבעלי זכות הבחירה (האם מילימטר הגשם שירד בצהרי יום הבחירות סגר אותם בבתים? אדישות? טיולים?). התוצאות בטבלה של יעקב שן בתוך העלון.
תודה לאנשי הקלפי לאורך היום: **אסנת אלה, דורות רות, הלל צרי, יואב ארזי והלל הלוי.**

תיבות הדואר

בבוקר יום הבחירות,

צילמה מילכה פיצ'וטו.

המשתלה בצמיחה

המשתלה התחדשה לאחרונה בגג חדש, מערכת השקייה, ברזים ובקר חדש, פינות ישיבה ותאורה. בדף הפייסבוק של המשתלה מסרו: **"תודה לכל העוסקים והמתגייסים ולקהילת שער-הגולן שמגיעה כל שבוע, מתחדשת ומפרגנת. צמחים אכן גדלים באהבה. צוות המשתלה".**

צוות הבריאות מודיע - 2.11.22

בשעה טובה אנחנו בתהליך של מעבר ממשרד המרפאה הישן למבנה של חדרי חולים. המעבר לא הושלם במלואו ולכן המשרד עדיין לא בתפקוד רגיל. בבקשה היעזרו בסבלנות עד לגמר ההעברה. מספר הטלפון נשאר כמו שהיה.

ענת אלסטר ביקשה לסיים את תפקידה בניהול בריאות ורווחה, כמוסכם מראש. הוקם צוות איתור למציאת מחליפה/ה הכולל את: **רמי יעקב, ענת אלסטר, תמר משוב וחדוה שקד.**

ומה עוד היה לנו?

ביום ג' 25.10.22 הוזמנו חברים בסיכון ל"בית הדר" לקבל חיסון נגד אומיקרון ונגד נגיף נוסף קטלני יותר שהגיע ארצה. מי שלא התחסן הוזמן מאוחר יותר להתחסן במרפאה.

ביום ה' 27.10.22 - חגגו ילדים, הורים וסבים את חנוכת גן אלי המחודש.

בלילה שבין שבת לראשון 28-29 עברנו לשעון חורף, אלא שהחורף עדיין לא הגיע.

השבוע החלו **אימוני כדורגל במגרש שלנו** של קבוצה מחוג הכדורגל של המועצה. האימונים בימי שני ורביעי בשעות 19:00 - 17:30 בלבד

גשם... גשם...

עד יום שלישי 8.11.22 ירדו אצלנו 16.4 מ"מ. מחכים ומצפים לעוד...

